

ای یاران حقیقی و اماء ربّانی جناب فروغ هریک از شما...

حضرت عبدالبهاء

اصلی فارسی

۶۷

ای یاران حقیقی و اماء ربّانی جناب فروغ هر یک از شما را در نامه خویش به بزرگواری نام برده و هر فردی از افراد شما را خطابی مخصوص و کتابی منصوص خواهش کرده ولی چه توان نمود که فرمایش و خواهش ایشان را این عبد مجبور بر عدم امثال است. حضرت احدیت با وجود آنکه فاعل مختار است لا یكلف الله نفساً الاّ وسعها می فرماید و جناب فروغ که محکوم بی اختیارند لهذا تکلیف مالایطاق نباید بفرمایند. این از بابت مزاح است که مرقوم می گردد والا در عالم دل و جان به هر یک از شما نامه مفصل مرقوم و در لوح محفوظ مشروح و مثبت.

ای یاران و ای اماء رحمن حضرت احدیت افق عالم را به نور محبت روشن فرموده و ارکان بیت اعظم را بر مهربانی و وفا اساس نهاده تا عاشقان رویش شور و ولهی وجدانی و آهنگی رحمانی و ساز و آوازی ربّانی در قطب امکان بلند نمایند و سبب نورانیت این جهان تاریک و تنگ گردند. بنیان بغض و عدوان براندازند و بنیاد فضل و احسان بگذارند. با جمیع ملل و نحل در نهایت محبت و الفت از شدت حلاوت غسل مصفی گردند و با کلّ مذاهب از فرط صدق و صفا آب گوارا شوند یعنی سبب حیات باشند و دلیل نجات گردند. حتی اگر دشمن و ثن باشد آنان شمن گردند و اگر بدخواه مار سیاه باشد آنان افسون گر مهرپرور شوند. دلی نیازارند و جانی را نرنجانند. هذا من مواهب ربکم الرحمن فی هذا الدور البدیع و العصر الجدید. عبدالبهاء شب و روز به درگاه بی نیاز نماز آرد و یاران را ترقی و پرواز خواهد تا اسباب ملک و ملکوت فراهم آید و فیوضات حضرت لاهوت مبذول گردد. جهان آفرینش آرایش یابد و دردانه وجود یاران آرایش عالم هستی گردد. ببلان گلشن توحید

ORIGINAL

AUDIO

شوند و گلبانگ تقدیس از حقائق و معانی زنند. شهنازی بلند کنند که آوازه‌اش جهانگیر گردد و نغمه‌ای زنند که ملکوت ایجاد را به حرکت آرند. اینست سزاوار احبای الهی و امام رحمن. اسئل الله ان یوقفکم علی هذا و علیکم البهاء الابهی.